

[Riishøj]

ges folketingets undervisningsudvalg, hvilket som bekendt ikke er sket.

På den baggrund er det vigtigt, at vi får en forklaring på, hvorfor ministeren har besluttet sig for ikke at gennemføre sin reform gennem en lovændring.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg kommer til at bede om lidt mere ro i salen.

Riishøj (SF):

Et andet vigtigt punkt i forespørgslen er tidsrammen for reformens gennemførelse. Det forekommer bemærkelsesværdigt, at ministeren agter at gennemføre en reform, uden at der er gennemført noget, der blot ligner en uvildig evaluering af den omfattende forsøgsvirksomhed, der har været gennemført i gymnasieskolen inden for de sidste 10-15 år. Os bekendt har den reform, ministeren foreslår, ikke været afprøvet og dermed ikke evalueret i den danske gymnasieskole. Derfor må ministeren begrunde, måske ud fra erfaringer med tilvalgsgymnasier i andre lande, hvorfor netop det linjeopdelte tilvalgsgymnasium er sagen for 30 pct. af de 16-19-årige. Dette fører over i reformens indhold. Meget af debatten om gymnasiet har fokuseret på, hvilke fag der går styrkede eller svækkede ud af reformen. Nok så vigtigt er det, hvordan elevernes dagligdag vil forme sig i det linjeopdelte valggymnasium, om de kvalifikationer, eleverne opnår, stemmer overens med, hvad der må kræves i et demokratisk samfund, der underkastes stadig hastigere forandringer.

Det er forespørgernes håb, at denne debat vil skabe klarhed om regeringens stillingtagen og ikke mindst klarhed over, om undervisningsministeren har et flertal i folketinget bag sig for sin plan om at lade grengymnasiet erstatte af et yderligere fagopsplittet linjegymnasium.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Under en forespørgselsdebat plejer ministeren normalt at komme med et fikst og færdigt manuskript. Det var desværre ikke muligt i dag, fordi det var meget svært at vide, hvordan hr. Riishøj egentlig ville begrunde sin forespørgsel.

Nu har han begrundet den med, at jeg skulle have planer om at ændre gymnasiet administrativt uden om folketinget. Det kan hr. Riishøj ikke mene alvorligt. Jeg har sagt, og det er blevet refereret korrekt den ene gang efter den anden, at alt, hvad vi foretager, vil blive forelagt folketinget.

Det gælder også den skitse, vi arbejder med i øjeblikket. Jeg gør opmærksom på og beder hr. Riishøj høre efter: vi er ikke engang nået til høringsfasen. En regering har vel lov at tænke sig om, før den fremsætter forslag til høring. Når høringen er overstået, er jeg meget åben over for tanker med hensyn til, hvordan vi skal præsentere det, og hvordan processen nærmere skal være, men jeg gør hr. Riishøj opmærksom på, at han ikke kan tvinge regeringen med hensyn til regeringens ønsker.

Regeringen ønsker ikke at ændre loven. Det, vi ønsker, er noget, der har justeringskarakter, noget, der ikke trækker noget ned over hovedet på hele gymnasieskolen, men som åbner nogle muligheder - nogle muligheder, der mangler i dag, f.eks. muligheden for at vælge lidt på tværs af de traditionelle grene. Det er netop en af begrundelserne for, at vi skal have en justering. Det skal gøres muligt at vælge lidt på tværs af grenene.

Det er for øvrigt præcis det samme, som man er nået frem til i meget bred enighed, når det gælder højere handelseksamen, som hr. Riishøj utvivlsomt ikke interesserer sig det allermindste for, men som alligevel vedrører mange tusinde unge mennesker. Der har arbejdsgiverorganisationer, lønmodtagerorganisationer, skoler osv. og Gymnasieskolernes Lærereforening i bred enighed accepteret, at den eksisterende linjedelte struktur skal erstattes af et system med visse valgfag, for at man kan komme på tværs af de traditionelle opdelinger.

Er det i øvrigt kun regeringen, som synes, at det kan være nyttigt med visse opblødnings af båsene i dette samfund og i det danske uddannelsessystem? Står regeringen virkelig helt alene med fornemmelsen af, at det vist er lidt for stift, som det er? Det gør vi åbenbart, hvis man skulle følge debatten, men det tror jeg ikke er tilfældet, når man ser, hvad det er regeringen egentlig kommer med, og når man ser, hvor lidt det er, vi foreslår ændret: loven og paragrafferne skal forblive, som de er.